76ste Jaargang — N° 38

Zaterdag 20 September 1930.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws ..... fr. 2.00
Vonnissen en doodsberichten ..... fr. 3.00

Kleine Aankondigingen :
van 1 tot 4 regels ..... fr. 2.50
Elke regel meer ..... fr. 0.50
Voor meer dan één inlassching, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
— (Naam. Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheks rekening n. 31853.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar.
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Wie heeft er nu eigelijk gelijk?

Volgende is van ver de Fransche « Croix » navertelt. Maar 't stukje toont ons te schoon wat de « onzijdige » school is, om 't niet na te vertellen.

M. Ramier was klein-handelaar, moest met iedereen leven en moest officieel goed staan. Zijn vrouw had liever hun oudsten, Jantje, naar de vrije school gestuurd, maar vader moest officieel goed staan en Jantje ging naar de onzijdige school ; te meer daar de meester, al ging hij naar de kerk niet, al was hij een bekende anti-klerikaal, toch geen... allo, geen uitgesproken pannvreter was. Jantje ging 's Zondags naar de mis en volgde stipt de leerling. De pastoor was een vriendelijk, innemend mensch en de kinderen gingen geren naar de lesring en zagen den pastoor geren ook.

M. Pastoor moest nu uitleggen dat er « Engelen » zijn.

Lastig voor de kinderen om dat te begrijpen. En M. Pastoor vroeg plots : « Gij kent uw vaderlandsche geschiedenis ? » Ja, die kenden de bengels allemaal, en Jantje wist aan M. Pastoor te zeggen dat ze nu juist de geschiedenis van Jeanne d'Arc hadden.

Dat was precies naar den zin.

Eevel zei M. Pastoor... aan dat meisje verscheen de aartsengel Michael met gouden wapenrusting aan. De kinders trokken wijde oogen open en luisterden nu mutsaerts stil. Beeldt u dat in ! Die wonderschoone engel die aan dat arme herderinnetje zeggen kwam dat het door God geroepen was om zijn land te verlossen.

Jantje zegde wel dat in zijn leerboek daar niets van te lezen was, maar M. Pastoor vertelde dat nu toch zoo mooi aan de kinders : en 's avonds vertelde Jantje die geschiedenis thuis en vader en moeder waren overdaan dat hun kleine dat zoo haarfijn napraatte. Jantje was een heele baas aan 't worden, en vader beloofde Jantje te belonen omdat hij zoo wel de leering volgde.

Een paar dagen later gaf de meester in school les van geschiedenis en weerom over Jeanne d'Arc. Meester zegde niets over dien engel... geen woord ; en Jantje stak zijn vinger op.

Wat wist die snank dan wel meer dan de meester ? En als de meester hoorde wat de jongen en de andere uit de leering « wijs waren gemaakt » monkelde hij zijn boosheid weg, stak de schouders op en verklaarde plechtig : « M. Pastoor heeft daarover zijn gedacht, en ik ook heelemaal vrij daarover zijn gedacht te hebben... maar dat staat in uw handboek niet. Dat vroeger de menschen meenden dat een engel daarbij te pas kwam dat is mogelijk, maar in dien tijd aanvaardde men alles zonder bewijzen. Nu spreekt de wetenschap ».

't Was muizestil in de klas en meester was nu toch de meester.

Als Jantje 's avonds weerom aan 't vertellen gerecht en vader met zijn belofte aan de geschiedenis van den engel roerde, keek Jantje guitig naar vader en zei : « Vader, van dien Engel geloof ik niemendal meer. Mijnheer Pastoor vertelt dat wel, maar de meester zegt dat men dat vroeger wel geloofde, maar dat dit in ons handboek niet meer staat. En de meester zei dat de wetenschap die geschiedenis leert gelijk ze in ons boek staat,

— En ge geloofd dan M. Pastoor niet meer ?

Heel beteuterd keek de arme jongen in vaders oogen en « wie heeft er nu eigeilijk gelijk, vader ? » vroeg de jongen en zijn heel zielken lag in die vraag.

Vader keek naar moeder, moeder keek naar heur man en naar Jantje en vader las in moeders oogen, moeder las in vaders.

Een week later, liep de kleine Jan naar de katholieke school, en de meester kon maar niet begrijpen waarom M. Ramier nu al op eens zijn jongen uit de « officieele, neutrale » school had weggehaald.

Een emmer koud water op Dietsche droomen.

Onder bovenstaanden titel brengt de hoofdredacte van de «Nieuwe Rotterdamsche Courant» eene bijdrage, die de droomers van Groot Nederland wel als een bad ijskoud water op den knikker zal terecht komen.

« Wie den Belgischen Staat helpt afbreken, schrijft hij, moet in gemoede overtuigd zijn hem door iets beters te kunnen vervangen of hij verlaagt zich tot politiek hazardspel. eene bezigheid die ons Nederlanders niet afgaat en waarin de om de kleinheid hunner middelen terecht beschroomden — en wat anders zouden wij kunnen zijn ? — licht alle kaarten tegen zich vinden,

» Dat uit Nederland-Vlaanderen, met uitsluiting van het Walenland dat anderen ten proot zou vallen, eene krachtige politieke eenheid te smeden zou zijn of zelfs maar eene duurzame federatie, heeft de geschiedenis nimmer te vermoeden gegeven, en wie dit droombeeld verkiest te koesteren, stelt zich buiten het plan der alzienbare mogelijkheden van de huidige Europeesche staatkunde.

» Natien bestaan niet om zichzelve maar om de menschheid; aire waarde bepalen de diensten, aan deze bewezen. En Hollanders en Vlamingen zullen beter diensten bewijzen wanneer zij als zelfstandige groepen aan het Europeesche leven deelnemen, dan wanneer zij van hun beperkte krachten een goed deel moeten verloren aan de problemen eener onderlinge vermenging die licht te decreteeren, maar moeilijk te verwezen ware.

» Wij zijn, eerlijk gezegd, voor zulke sprongen in het onbekende te oud, en als de enthousiasten, met wier denkbeelden wij ons hier bezig houden, oort aan beslissenden politieken invloed toe zijn,zullen zij het vermoedelijk ook wezen. »

Een galanter manier om heel de beide voor een troep snotneuzen uit te maken hebben we zelden ontmoet. In alle geval kan zulk een stortbad, zelfs bij gepatenteerde driftkoppen nooit kwaad Ze weten nu wat Nederland denkt over Groot Nederlanders en andere Dietsche kwijongens.

EEN HUISAPOTHEEK

Elke huismoeder moest het noodige bij de hand hebben om in dringende en veel voorkomende ongevallen, zooals verbranding, kleine verwonding, neusbloeden, enz. eenmiddelijke verpleging te kunnen toedienen. Zij zou daarvoor een kleine huisapotheek moeten bezitten. Vooral voor huttenmenschen die dikwijls nogal ver van apotheker of dokgist wonen is zoo'n « huisapotheekje » zeer nuttig en gemakkelijk.

Voor onze « apotheek » bezigen we best een houten doos, verdeeld in twee vakken ; het eene, waarin we al de potjes en fleschjes kunnen bijeenzetten, die ons in bovengenoemde gevallen kunnen van dienst zijn ; het andere voor bijhoorige voorwerpen.

Wij beginnen met het aanschaffen van eenige onmisbare voorwerpen : een koortsthermometer, een kleine schaar, eenige naalden, een doosje veiligheidspelden. We zorgen ook voor een pakje witte watte, theemoggenwatte, een doosje maarzout, een zakje camille of lindebloem, verder nog een stuk flanel om wrijvingen te bewerken, oud uteltdeek voor lijmzadmeelmoshagen, wat ondoordringbare wasdoek, eenige linnen windsels van verschillende breedten. Een fleschje zuurstofwater en een weinig jodiumtinctuur zouden niet mogen ontbreken, ze zijn zoo'n goed ontsmettingsmiddel voor kleine wonden. Oppassen dat de tinctuur niet te oud wordt, want de alcool waarmee hij opgemaakt is, verdiept, en dan is er gevaar dat de tinctuur hevige pijn veroorzaakt. Oude tinctuur kan men weer goed maken door bijvoeging van alcool.

Een fleschje olietalkzalf en een weinig vaseline : beide voor brandwonden.

Verder zorgen we ook nog voor wat talkpoeder tegen ontstoken huid ; vaseline, glyverine of lanoline voor ruwe winterhanden en springende lipjes ; wat aspirine tegen hoofdpijn ; een fleschje zwavelether of wat Eau de Cologne, ge zult wel weten waarvoor. Een fleschje azijn mag er ook al bij zijn, dan is er geen gevaar dat men er zonder is als de keukenflesch ledig is.

Goulard-water (loodwater) is heel goed voor roode huid of uitslag. Een flesch lysol is noodig voor 't ontsmetten van verschillende voorwerpen. Al deze stoffen zijn verkrijgbaar bij den apotheker. Het kan nuttig zijn er nog andere zelfstandigheden en geneesmiddelen bij te voegen, volgens de grootere behoeften van het gezin, vooral als de woonst ver van alle hulp verwijderd is.

Het spreekt van zelf dat we alle fleschjes goed moeten afsluiten en de doos op een koele plaats zetten. Geen apotheek in de keuken ! Ook niet in 't bereik van de kinderen. Kleine bengels hebben soms lange vingeren en weten met alles een weg. Nu, ge moet toch ook met uw apotheek niet naar den zolder, zoodat ge bij een ongeval u heelemaal buiten aden moet loopen om het noodige verpleeggerief bij te halen.

De verstandige huismoeder zal wel eerens een doelmatig plaatsje vinden voor haar doos met geneesmiddelen.

Verder herinneren wij er onze huismoeders nog eens aan dat het oud lijwaad, pluksel enz. zeer zeer zuiver moet zijn en dat telgroen bemuttigd of gebruikt werd, spoedig moet teruggezeet of vervangen worden. Ook drage elk fleschje een etiketje met den naam van den inhoud.

Huismoeders, beproeft eens zulk apotheekje in te richten, gelooft me, ge zult er ten uiterste over voldaan zijn.

Het ontstaan der brievenbus.

Het ontstaan der brievenbussen hier in ons land is eigenlijk zoo oud niet ; het was slechts in 1848 dat de eerste in België ingericht werden.

Wel was er van in 1776 reeds een ontwerp voor de oprichting van eene kleine post in Brussel door ridder de l'Espinard ingedieend, maar zijn voorstel werd door den algemeenen prokureur van Brabant verworpen, onder voorwendsel dat zulks van geen nut kon zijn !

Hoe de brievenbussen in de naburige landen tot stand kwamen zullen wij beknopt laten volgen.

Engeland. — Een stoffeerder van Londen Robert Murray genaamd, ontwierp het gedacht een kleine post binnen Londen in te richten (peny-post). In 1680 werd deze dienst door een Londensch uitveraar uitgebreid, men telde in de stad vijf honderd kleine kantoren en talrijke bussen.

Frankrijk. — In 1691 bestonden er slechts 6 bussen in gansch Parijs. In 1740 was dit getal nog maar tot twaalf vermeerderd. De eigenlijke inrichter van den post binnen Parijs, was Piarron de Chamousset, een katolieke philanthroop en zeer aangenaam mensch gemaakt in de Vatikaansche Stad. Zoodra Ce Paris het bericht vernam sprak hij er zijn levende tevredenheid over uit.

Het gemeet loopt, dat Mussolini bij de afkondiging van de nieuwe wet tot regeling der feestdagen een bezoek aan den Paus zal brengen.

Wetten. — Volgens een bericht uit Noorwegen is de provincie Brabant een lande wetten door een zeeuw dreiging uitgevaardigd. Kolonen aangeraden. Een lande van 20 rinderen is gedood door de wolven vedeelt. En zijn nu troepen jagers op uitvoerdrijven om de wolven op te sporen, die in de bossehen hun schuilplaats hebben.

AMERIKA.

Europa's oorlogsschulden. — Volgens een bericht uit Washington hebben 2 hijzondere Engelsche onderzoekers volen hier te Washington met andere aanvaarden van het departement van buitenlandsche zaken geconfereerd.

Men gelooft dat de Engelsche regering op het punt staat, een krachtige campagne in Europa te beginnen voor een algemeene vermindering van de oorlogsschulden. De aandeelhouders van de schatkist weigeren hun dit zich over uit bezoek der Franschen gedelegeerden uit te laten.

De drankwet. — PLEIDOOI VOOR INTREKKING. — Volgens bericht uit Washington heeft de dezer stad sedert 1 uitar Burton Wheeler uit Montana, die vroeger een goed voorstander is geweest van de drankwet, thans in een rede te Washington de intrekking van de wet geeischt. Hij verklaarde, dat hem gebleken is, dat de drank, al ontbieden is tot het gebruik van geneesmiddelen, alleen en tot politieke aanlooping. Dit heeft hem tot het besluit gebracht, dat de drankwet een mislukking is. Ook de vakverenigingen zijn in de weet, om intrekking, alhoewel verschillende dezelfdeid te verkiezen.

In de vergadering der sitten werd opgemerkt van den heer van ... verwonderden, wiens partij aangenomen ten einde ... ...